ସି. ଚନ୍ନାୱାସାଭୈୟା

ବନାମ

ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28,1964

(ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, ଏ .ମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ରଘୁବର ଦୟାଲ ଏବଂ ଜେ. ଆର୍. ମୁଧୋଲକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 - ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମାନତା- ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ରଖିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଚୟନ- ନ୍ୟାୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରି କିମ୍ବା 1957 ମସିହାର ମହୀଶୂର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ (କାର୍ଯ୍ୟ) ନିୟମାବଳୀ, ନିୟମ 4, ପଦଟୀକା ଠାରୁ ଉପ-ନିୟମ (3) ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ ସୁପାରିଶରେ କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବୈଧ କି ।

କେତେକ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଶ୍ରେଣୀ I ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀ II ପଦବୀ ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ଆୟୋଜନ କରିବା ପରେ ମହୀଶୂର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ୨8 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଘୋଷଣା ପରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆୟୋଗଙ୍କ ବିଚାର ପାଇଁ ଚବିଶ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଏକ ତାଲିକା ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଆୟୋଗ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସହମତି ପ୍ରଦାନ କରି ଆୟୋଗ ମହୀଶୂର ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ (କାର୍ଯ୍ୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1957ର ନିୟମ 4ର ପଦ ଟୀକାଠାରୁ ଉପ-ନିୟମ (3) ର କ୍ଷମତା ଧାରଣ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ଚୟନ ହୋଇନଥିବା ଷୋହଳଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14, 15, 16 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଭିଯୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମୟରେ, ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ

ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆଧାରରେ ଷୋହଳ ଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହାପରେ, ଅନ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଯେଉଁମାନେ ଚୟନ ହୋଇନଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମାନ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ସେମାନେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ।

ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ, ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପରେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ତାଲିକାରେ 98ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ତାଲିକାରେ ଦୁଇ ଜଣ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତିର ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀ 56 ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ରଖିଛନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କେତେକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ (ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ବାଦ ଦିଆଗଲା, ଯେଉଁମାନେ ଆଦୌ ସାକ୍ଷାତକାର ଦେଇନଥିଲେ) କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କେତେକ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅନେକ ଆବେଦନକାରୀ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲେ, ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପାଇଥିଲେ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା (i) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କାରଣରୁ ଚୟନ ହୋଇଥିବା 16 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପକ୍ଷପାତିତା ଏବଂ ଅସମାନ ବ୍ୟବହାର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିନଥିଲା କାରଣ ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରାର୍ଥୀ କେତେକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ରଖିଥିଲେ । ତିନି ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆଦୌ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ ଏବଂ ବାକି ତେରଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ସହ ତୁଳନା କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିଲା । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଦାଲତକୁ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବା ଉଚିତ୍, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ଯେ, ଯାହା କରାଯାଉଛି ତାହା ଅନ୍ୟ କାହା ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ କରୁନାହିଁ ।

(ii) ମହୀଶୂର ଲୋକସେବା (କାର୍ଯ୍ୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1957ର ନିୟମ 4ର ପଦ ଟୀକାଠାରୁ ଉପନିୟମ (3) ର, ଯେଉଁଥିରେ ସରକାରଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥିବା 24 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା, ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରିତ ଚୟନକୁ ଏଡ଼ାଇବା ନୁହେଁ ବରଂ ଅସାଧାରଣ ଯୋଗ୍ୟତା ଏକ ମାମଲାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲା । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ କେତେକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିନଥିଲା କାରଣ ଏହା ପକ୍ଷପାତ ଏବଂ ଅସମାନ ବ୍ୟବହାରର ସହ ସମାନ ଥିଲା ।

ମୂଳ ଅଧିକାରିତା : ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 81, 95 ରୁ 111, 113–118, 140-142, 150, 151, 153-158, 159–165, 167, 168, 169-172, 178, 179, 183, 199 ଏବଂ 205-207/1963 ।

ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 81/1963 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ (*ଉପସ୍ଥିତ ନୁହଁନ୍ତି*) ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ(ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 95–111, 113 ରୁ 118 169-172, 183 ଏବଂ ମଧ୍ୟକ୍ଷେପକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଆର୍. ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣନ* ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ବି. ପାର୍ଥସାରଥୀ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ଓ. ସି. ମାଥୁର* ଏବଂ *ରବିନ୍ଦର ନାରାୟଣ* (ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 140-142/1963)

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ନୌନୀତ ଲାଲ* (ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 150,151 ରୁ 158,167 ଏବଂ 168/1963) ।

ଆଟର୍ଣ୍ଣି-ଜେନେରାଲ୍ କେ. ଡଫ୍ଟାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ପକ୍ଷରୁ *ବି. ଆର୍. ଏଲ୍. ଆୟେଙ୍ଗର ଏବଂ ବି. ଆର୍. ଜି. କେ. ଆଚାର,* (ସମସ୍ତ ଆବେଦନରେ)।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 11 ପାଇଁ (ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 95 ରୁ 111) ଏସ୍. ଏମ୍. ହେଗଡେ ଏବଂ *ଭି. ଡି. ମହାଜନ* I

ଏ . ଜି . ରତ୍ନାପରଖି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସଂଖ୍ୟା 38, 50, 51, 73, 84, 85, 87, 98, 126, 130, 139, 140 (ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 95-111 ଏବଂ 113-118 1963) I

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ହିଦାୟତୁଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା I ଏହା ହେଉଛି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଞ୍ଚାବନଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଯେଉଁଥିରେ ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ମହୀଶୂର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟର କେତେକ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14, 15 ଏବଂ 16ରେ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି I କେତେକ ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା I କେତେକ ଆବେଦନରେ ସଫଳ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥାଏ Iତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

ମହୀଶୂର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ 1959 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 26 ତାରିଖର ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ କେତେକ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶ୍ରେଣୀ I ଓ ଶ୍ରେଣୀ II ପଦବୀ ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ଅନେକ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ I ସେପ୍ଟେମ୍ବର 5, 1960ରେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ପୂର୍ବ ଅଧିସୂଚନା ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ କେବଳ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ଫଳାଫଳ ଉପରେ ଚୟନ କରାଯିବ I ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ 1957ର ମହୀଶୂର ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀର ବିପରୀତ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଆପତ୍ତିର ଭିତ୍ତିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା I

ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ମୌଖିକ ସାକ୍ଷାତକାର ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜୁଲାଇ 29,1961 ରେ ସେମାନେ 98ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ,ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ

ସେମାନେ ଚୟନ କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଫଳାଫଳର ଘୋଷଣା ହେବାପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଚବିଶ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତାଲିକା କମିଶନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ କମିଶନ ସେମାନଙ୍କ ନାମକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପରେ 1962 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 7 ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ଯ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସହମତି ପ୍ରଦାନ କରି ଆୟୋଗ ମହୀଶୂର ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ (କାର୍ଯ୍ୟ) ନିୟମ, 1957ର ନିୟମ 4ର ଉପନିୟମ(3) ରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଏକ ପଦ ଟୀକାରୁ ନିଜର କ୍ଷମତା ଧାରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଚୟନ ହୋଇନଥିବା 16 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14,15 ଏବଂ 16 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ନଭେମ୍ବର 26,1962 ରେ ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ତେରଜଣ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଡକାଯାଇନଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବରେ ତିନିଟି ସେଟ୍ ନିଯୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା : ଅଠାନବେ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ପ୍ରଥମ, ଚବିଶ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ଷୋହଳ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ ତୃତୀୟ । ସମୁଦାୟ 1,777 ଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା । ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଡକାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଡକାଯାଇନଥିବା ତିନି ଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନପତ୍ରରେ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କମିଶନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡକାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ କମିଶନ 203ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଡକାଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ତିନି ଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ବର୍ଗରେ ଥିଲେ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ପ୍ରଥମ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅଠାଅଶୀ ଜଣ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଦଶ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନ ହୋଇଥିଲେ, ଏହିପରି ଭାବେ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ଅଠାନବେ ହୋଇଥିଲା ।

ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ସେଥିରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସଫଳ ହୋଇନଥିଲେ ସେମାନେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14, 15 ଏବଂ 16 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ଷେପରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ସେମାନେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ଏହି 55ଟି ଆବେଦନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି ।

ଆବେଦନର ପୂର୍ବ ଶୁଣାଣିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟକୁ (ଭାରତର ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ) ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ-ତାଲିକା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯଦିଓ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରିୟାପ୍ରୀତିତୋଷଣର ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡିକ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ତାଲିକାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏବଂ ଅମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଯଥାର୍ଥତା ଉପରେ ବିଚାରକୁ ନେଇ ସୀମିତ ଥିଲା । ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ତାଲିକାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ପ୍ରଥମ ଚୟନ ହୋଇଥିବା 88 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ 56 ପ୍ରତିଶତରୁ 87 ପ୍ରତିଶତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିଥିଲେ, କେବଳ 2 ଜଣ (ନମ୍ବର 87 ଏଲ୍. ଶରଦମ୍ମା ଓ ନମ୍ବର 88 ଆର୍. ଶାମନାଇକ) ଯେଉଁମାନେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତିର ଥିଲେ ଏବଂ ଯଥାକ୍ରମେ 51 ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ 50 ପ୍ରତିଶତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଚୟନ ହୋଇଥିବା 10 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ 60 ପ୍ରତିଶତରୁ 85 ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଏତେ ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନଥିଲେ । କେବଳ ଦୁଇ ଜଣ 51 ରୁ 53 ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେମାନେ 49 ରୁ 22 ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ବିସ୍ତୃତ ଫଳାଫଳ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:

49 ପ୍ରତିଶତ (2); 47 ପ୍ରତିଶତ (1); 45 ପ୍ରତିଶତ (4); 44 ପ୍ରତିଶତ (3); 43 ପ୍ରତିଶତ (1); 42 ପ୍ରତିଶତ (3); 40 ପ୍ରତିଶତ (1); 37 ପ୍ରତିଶତ (1); 32 ପ୍ରତିଶତ (1); 31 ପ୍ରତିଶତ (1); 28 ପ୍ରତିଶତ (1); 23 ପ୍ରତିଶତ (2); 22 ପ୍ରତିଶତ (1); (ମୋଟ-22)।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ଚୟନ ହୋଇଥିବା ଷୋହଳ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନିଜଣଙ୍କର ଆଦୌ ସାକ୍ଷାତକାର ନିଆଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣ 48 ପ୍ରତିଶତରୁ 22 ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପାଇଥିଲେ । ବିସ୍ତୃତ ବିଭାଜନଟି ହେଲା:

ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇନାହିଁ (3); 48 ପ୍ରତିଶତ (1); 47 ପ୍ରତିଶତ (1); 45 ପ୍ରତିଶତ (2); 44 ପ୍ରତିଶତ (1); 43 ପ୍ରତିଶତ (1); 42 ପ୍ରତିଶତ (1); 38 ପ୍ରତିଶତ (1); 37 ପ୍ରତିଶତ (1); 30 ପ୍ରତିଶତ (1); 24 ପ୍ରତିଶତ (1); 23 ପ୍ରତିଶତ (1); 22 ପ୍ରତିଶତ (1); (ମୋଟ -16)।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ କରିଥିବା ଅନେକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ପ୍ରାର୍ଥୀ, ଯେଉଁମାନେ ଆବେଦନକାରୀ, ମନୋନୀତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ

ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ରଖିଛନ୍ତି । 1964 ଅଗଷ୍ଟ 4 ତାରିଖରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସତ୍ୟପାଠରେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ 7 ଜଣ ଆବେଦନକାରୀ 22ପ୍ରତିଶତରୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନେ ଆଦୌ ସଫଳ ହେବାର ହକଦାର ନଥିଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଶେଷ ଚୟନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କଠାରୁ କମ୍ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତିନି ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇନଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଅଛି, ଏହା ଯେତେ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ହୋଇପାରେ ।

ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଆୟୋଗ ଜୁଲାଇ 18,1963 ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର 17,1963 ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଆବେଦନରେ ପାଞ୍ଚଟି ମୁଖ୍ୟ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ପ୍ରିୟାପ୍ରୀତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଏହି ଶପଥ ପତ୍ରରେ ସେମାନେ ଆବେଦନର ବୈଧତାକୁ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଆବେଦନରେ ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ମୁଖ୍ୟ ସତ୍ୟପାଠକୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ସତ୍ୟପାଠ ନମୁନା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଶପଥ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଆଦୌ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଶପଥ ପତ୍ର ରହିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ-ତାଲିକାଗୁଡିକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରାଗଲା ଏବଂ 'ଶେଷ ଶପଥପାଠର ସୂଚୀ 'A ' ରୁ ' E ' କୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନଗୁଡିକ ସଠିକ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । ବିଦ୍ୱାନ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, କେତେକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଯେଉଁମାନେ ଚୟନ ହୋଇନଥିଲେ, ସେମାନେ ଚୟନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀ ଥିବା କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀ 56 ପ୍ରତିଶତ କିମ୍ବା ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିନାହାଁନ୍ତି । ସେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଠା ନବେ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଯେକୌଣସି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଭଲ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚୟନ ଉପରେ

ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦୁଇ ଜଣ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମାମଲା, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ମାମଲା ଏକ ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଆୟାଙ୍ଗର ସେମାନଙ୍କ ଚୟନକୁ ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇନଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ବିବାଦ ମହୀଶୂର ସରକାରଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଚୟନ ହୋଇଥିବା 24 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆଧାରରେ ଚୟନ ହୋଇଥିବା 16 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଲାଗି ରହିଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଡକାଯାଇନଥିଲା ।

ପ୍ରଥମେ 16 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ କଥା ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ, ଯେହେତୁ ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରାର୍ଥୀ କେତେକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ରଖିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଚୟନକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଅସମ୍ଭବ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଭୁଲ୍ ଥିଲା ଯେ ସେ ଏପରି ଏକ ବୁଝାମଣାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ତିନି ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଆଦୌ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଭାଗ ନେଇନଥିଲେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ତେରଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଏବଂ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅସଫଳ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁଳନା କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ବିଷୟ ନଥିଲା । ପ୍ରିୟାପ୍ରୀତି ତୋଷଣର ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ଏବେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛୁ ଯେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଥିବା କେତେକ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଭଳି ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ନାହାଁନ୍ତି । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଦାଲତକୁ ବୁଝାମଣା ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବା ଉଚିତ୍, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଯାହା କରାଯାଉଛି ତାହା ଅନ୍ୟ କାହା ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ କରେନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଅଦାଲତ ନିଜକୁ ସେହି ଅଭିଯୋଗର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଥାଏ ଯେ , ସେ ଏପରି କିଛି ଖରାପ କାମ କରିଛି ଯାହା ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି । ଆମ ମତରେ ଏହି ଷୋହଳ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦାବି କରିପାରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍କକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବଳ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଅବଶ୍ୟ, ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ତିନି ଜଣ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଡକାଯାଇନଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଡକାଯାଇ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସରକାରଙ୍କର ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଚୟନ କରାଯାଇଥିବା 24 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ମହୀଶୂର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ (କାର୍ଯ୍ୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1957ର ନିୟମ 4ର ଉପ-ନିୟମ (3) ରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଏକ ପଦଟୀକା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଉଛି । ସେହି ନିୟମ "ଚୟନ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି" ଶୀର୍ଷକ ଏକ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେଖାଯାଏ । ଉପ-ନିୟମ (3) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରିବେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରୁଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର କରିବେ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସରକାରଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବେ । ଏହାପରେ ପାଦ-ଟୀକାରେ ଲେଖାଯାଇଛି:

> N. B. ଏଥିରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଆୟୋଗଙ୍କୁ ନିର୍ବାପିତ କରେନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହିପରି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଆୟୋଗଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନର ଜବାବରେ ଆବେଦନ କରିନାହାଁନ୍ତି ।"

ଆମ ମତରେ, ପଦ ଟୀକା ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନକୁ ଏଡ଼ାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ଅସାଧାରଣ ଯୋଗ୍ୟତାର ମାମଲାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରକୃତରେ ବହୁତ ଖରାପ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୱାନ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଯେ ବାର ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପଛୁଆବର୍ଗର ଏବଂ 4 ଜଣ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତିର ଥିଲେ । ତାହା, ଆମର ରାୟରେ, ଏହା ବାସ୍ତବରେ କରାଯାଇଥିବା ଚୟନ ପାଇଁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା କାରଣ ନୁହେଁ । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯେ ସରକାର ଚବିଶଟି ନାମ ସୁପାରିଶ ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଆୟୋଗ ବିନା କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମରେ ସେ ସମସ୍ତ ନାମକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଯଦିଓ ନିଜସ୍ୱ ରାୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଉଚ୍ଚ ମାନ୍ୟତା ପାଇନଥିଲେ ଯାହା ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ସରକାରୀ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନେଇ ଏପରି ଆଚରଣ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ହେବା ଏବଂ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ କୌଣସି ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା । ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ପ୍ରିୟାପ୍ରୀତିତୋଷଣ ଇତ୍ୟାଦି ଅଭିଯୋଗ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ

ଆଣିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନାହୁଁ, କାରଣ ଆମ ମତରେ, ଏହି ଅଭିଯୋଗ ବିନା ମଧ୍ୟ, ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଦୃଢ଼ ପ୍ରମାଣ ନ ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଏହି ଅଦାଲତର ଅଭ୍ୟାସ ନୁହେଁ, ଏହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଚୟନ ପଦ୍ଧତି ଓ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସ୍ତର ଏହି ଅଦାଲତର ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ । ବିଦ୍ୱାନ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତିର ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାମ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, 56 ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ରଖିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ କୌଣସି ହଇରାଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆମେ ଏଥିରେ ସହମତ ଯେ କୌଣସି ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ସଂଖ୍ୟାକୁ ପହଞ୍ଚି ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ସେହି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ତଳେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମାମଲାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆମେ ପୁଣିଥରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହମତ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ମାର୍କ-ତାଲିକାରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଉପସଂହାର ଅଟେ । ତଦନୁସାରେ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହ 1964ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 4 ତାରିଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର ସତ୍ୟପାଠର ଅନୁଲଗ୍ନକ ' C ' ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା 24 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ ' D 'ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା 16 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମକୁ ରଦ୍ଦ   କରିଦେବୁ । ସେମାନଙ୍କ ଚୟନ ଠିକ୍ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏପରିକି ସରକାରଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅସୁବିଧା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ ଯଦି ଚୟନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମୂଳପୋଛ କରାଯିବା ଉଚିତ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମାନତା ଏବଂ ଆଇନ ଆଗରେ ସୁରକ୍ଷାର ସମାନତାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ଥାଏ ଏବଂ ଆମର ସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ସେହି ନିର୍ଭରତା କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଯଦି ଆମେ ଏପରି ନକରିବା ତେବେ ଆମେ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଫଳ ହେବା । ଯଦି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ପାଇଁ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରାର୍ଥୀ, ଏହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ପ୍ରାର୍ଥୀ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଆମେ ଗୋଟିଏ ସେଟ୍ ଶୁଣାଣି ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମୋଦନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।